

॥ २४ ॥ उत्तरसर्गार्थस्य संक्षेपतः कथनं ॥ २५ ॥ इति रामाभिरा० रा० वा० आर० विंशतितमः सर्गः ॥ २० ॥ ॥ अनर्थार्थं स्वकुलस्येति शेषः ॥  
॥ १ ॥ २ ॥ भक्ता अतएव मध्यनुरक्ता अतएव ममहिताः ॥ परैर्हन्यमाना अपि ये न हन्यन्ते न हंतुं शक्यन्ते ममवचो न कुर्युरिति च न तत्किमर्थं रुद्यत इत्यर्थः ॥ ३ ॥

भ्रातुः समीपेशो कार्ताससर्जनिनदं महत् ॥ सस्वरं मुमुचे वाष्पं विवर्णवदना तदा ॥ २४ ॥ निपातिता श्रेक्ष्यरणेतुराक्षसा अथाविता शुर्प  
णखा पुनस्ततः ॥ वधंचतेषां निखिलेन रक्षसां शशंस सर्वे भगिनी खरस्य सा ॥ २५ ॥ इत्यार्षे० श्री० वा० आर० विंशतितमः सर्गः ॥ २०  
॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ सपुनः पतितां दृष्ट्वा क्रोधान्द्रूपं णखा पुनः ॥ उवाच व्यक्तया वाचा तामनर्थार्थमागतां ॥ १ ॥ मया त्विदानीं शू  
रास्ते रक्षसाः पिशिता शनाः ॥ त्वत्प्रियार्थं विनिर्दिष्टाः किमर्थं रुद्यते पुनः ॥ २ ॥ भक्ताश्चैवानुरक्ताश्च हिताश्च मम नित्यशः ॥ हन्यमाना  
न हन्यन्ते न न कुर्युर्वचो मम ॥ ३ ॥ किमेतच्छ्रोतुमिच्छामि कारणं यत्कृते पुनः ॥ हानाथेति विनर्दती सर्पवच्चेष्टसेक्षितौ ॥ ४ ॥ अनाथवद्वि  
लपसि किन्नुनाथे मयि स्थिते ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ मामैवैवैक्यं त्यज्यतामिति ॥ ५ ॥ इत्येव मुक्ता दुर्धर्षा खरेण परिसां त्विता ॥ विमृज्य नयने  
सास्ते खरं भ्रातरमब्रवीत् ॥ ६ ॥ अस्मीदानीं महं प्राप्ता हतश्रवणनासिका ॥ शोणितौघपरिक्लिन्ना त्वया च परिसां त्विता ॥ ७ ॥ प्रेषिताश्च  
त्वया शूरा रक्षसास्ते चतुर्दश ॥ निहंतुं राघवं घोरं मत्प्रियार्थं सलक्ष्मणं ॥ ८ ॥ ते तुरामेण सामर्षाः शूलपट्टिशपाणयः ॥ समरे निहताः स  
र्वे सायकैर्मर्मभेदिभिः ॥ ९ ॥ तान्भूमौ पतितां दृष्ट्वा क्षणेनैव महाजवान् ॥ रामस्य च महत्कर्म महांश्चासौ भवन्मम ॥ १० ॥

यत्कृते यच्छोकनिमित्तं ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अहमिदानीं पूर्वं त्वत्समीपं प्राप्तास्मि त्वया च परिसां त्वितास्मि ॥ शूराश्च मदर्थं प्रेषितास्तदृत्तांतं वक्ष्यामीति ॥ ७ ॥ ८ ॥  
॥ ९ ॥ क्षणेनैव ॥ नतु चिरकालयुद्धपूर्वमित्यर्थः ॥ रामस्य च महत्कर्म दृष्ट्वेत्यनुषंगः ॥ १० ॥